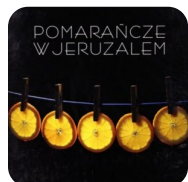

Pomarańcze w Jeruzalem – Jarosław Jar Chojnacki

To miało być tylko na chwilę
Zwyczajny przystanek w podróży
Rozmowa w dworcowej kafejce
O tak by się czas nam nie dłużył
Był wieczór i każde z nas gnało
Daleko gdzieś tam do swych domów
I nagle czas stanął zdumiony
A świat pobiegł szybko do przodu
Pomarańcze w Jeruzalem
Miały ciepły zapach zmierzchu
A my w sobie zasłuchani
W hoteliku na przedmieściu
Zaskoczeni że tak nagle
Że we dwoje gdzieś w nieznane
Twoje oczy były wtedy tak cudownie niekochane
Wszystko było takie proste
Każdy uśmiech każde słowo
Po raz pierwszy od tak dawna
Byłem sobą tylko sobą
Stary landszaft zapach wosku
A na oknie kilka kwiatów
Twoje dłonie były wtedy
Jak przeczucie innych światów
To miało być tylko na chwilę
I miało przeminąć bez echa
Bo gdzieś tam za górą za morzem
Na ciebie i na mnie ktoś czekał
I nagle głos jakiś powiedział
Że czasu niewiele zostało
A ja rozmarzony wciąż miałem
I nocy i ciebie za mało
Pomarańcze w Jeruzalem
Nagle miały smak agrestu
W głowie czułem tylko zamęt
Dzień się budził na przedmieściu

Później było krótkie żegnaj
A po chwili zrozumiałem
Że bez ciebie już nie umiem
Zimno było w Jeruzalem
Biegłem cały pogubiony
Ponad ziemią ponad niebem
Uciekałem uciekałem i od ciebie i od siebie
Biegłem cały pogubiony
Ponad ziemią ponad niebem
Uciekałem uciekałem i od ciebie i od siebie
Czas zaciera tamte chwile
Z każdym dniem jesteśmy dalej
Może kiedyś cię odnajdę
Na uliczkach Jeruzalem

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych